

Β1 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1-4-2011

Σήμερα η μέρα μας ήταν αφιερωμένη στο βιβλίο. Πήγαμε στη Σχολική Βιβλιοθήκη, διαβάσαμε και ακούσαμε βιβλία. Είδαμε βιβλία μέσω του υπολογιστή. Ζωγραφίσαμε και προσπαθήσαμε να φτιάξουμε το δικό μας βιβλίο. Φτιάξαμε ένα σελιδοδείκτη επηρεασμένοι από τα βιβλία.

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΒΙΒΛΙΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΝΕΟΤΗΤΑ (IBBY) ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΠΑΙΔΙΚΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ 2.4.2011

Το βιβλίο θυμάται

“Όταν ο Άρνο και ο πατέρας του έφτασαν στο σχολείο, τα μαθήματα είχαν ήδη αρχίσει.”

Στην πατρίδα μου την Εσθονία όλοι σχεδόν ξέρουν απ’ έξω αυτή τη φράση. Είναι η πρώτη γραμμή από ένα βιβλίο με τίτλο *Η Άνοιξη*. Κυκλοφόρησε το 1912 και ήταν γραμμένο από τον Εσθονό συγγραφέα Oskar Luts (1887 – 1953).

Η Άνοιξη μιλάει για τη ζωή των μαθητών ενός ενοριακού σχολείου στην Εσθονία στα τέλη του 19ου αιώνα. Ο Oskar Luts έγραφε για τη δική του παιδική ηλικία. Ο Άρνο του βιβλίου είναι στην πραγματικότητα ο Oskar Luts όταν ήταν παιδί.

Οι ερευνητές μελετούν παλιά ντοκουμέντα και με βάση αυτά γράφουν την ιστορία των βιβλίων. Τα ιστορικά βιβλία μιλούν για περιστατικά που έχουν συμβεί, αλλά σ’ αυτά τα βιβλία δεν είναι πάντα ξεκάθαρο πώς ήταν η ζωή των κοινών ανθρώπων.

Τα βιβλία με διηγήματα θυμούνται πράγματα που δεν μπορεί να βρει κανείς σε παλιά ντοκουμέντα. Για παράδειγμα, δεν μπορούν να μας πουν πώς σκεφτόταν ένα παιδί σαν τον Άρνο όταν πήγαινε σχολείο πριν από εκατό χρόνια, ή τι ονειρεύονταν τα παιδιά εκείνο τον καιρό, τι τα φόβιζε ή τι τα έκανε να νιώθουν ευτυχημένα. Το βιβλίο θυμάται επίσης τους γονείς των παιδιών, θυμάται σε ποιους ήθελαν να μοιάσουν τα παιδιά τους και τι μέλλον προσδοκούσαν γι’ αυτά.

Μπορούμε βέβαια και σήμερα να γράψουμε βιβλία για παιδιά μιας παλιάς εποχής και συχνά τέτοια βιβλία είναι συναρπαστικά. Ωστόσο ένας σύγχρονος συγγραφέας δεν μπορεί να ξέρει πραγματικά τις μυρωδιές και τις γεύσεις, τους φόβους και τις χαρές του μακρινού παρελθόντος. Ο σύγχρονος συγγραφέας γνωρίζει ήδη τι επακολούθησε και πώς εξελίχθηκε το μέλλον των ανθρώπων.

Το βιβλίο θυμάται το χρόνο που γράφτηκε.

Από τα βιβλία του Καρόλου Ντίκενς μπορούμε να καταλάβουμε πώς ήταν πραγματικά η ζωή ενός αγοριού στους δρόμους του Λονδίνου στα μέσα του 19ου αιώνα – τον καιρό του Όλιβερ Τουϊστ. Με τα μάτια του Ντέιβιντ Κόπερφιλντ (τα μάτια του Ντίκενς εκείνη την εποχή) βλέπουμε όλων των ειδών τους χαρακτήρες που ζούσαν στην Αγγλία στα μέσα του 19ου αιώνα – πώς ήταν οι σχέσεις τους και πώς οι σκέψεις και τα συναισθήματά τους επηρέαζαν τις σχέσεις αυτές. Επειδή ο Ντέιβιντ Κόπερφιλντ ήταν σε μεγάλο βαθμό ο ίδιος ο Κάρολος Ντίκενς, δεν είχε ανάγκη ο Ντίκενς να φανταστεί αυτά που έγραφε, τα ήξερε ήδη.

Κι ακόμα, από ένα βιβλίο είναι που ξέρουμε πώς ήταν για τον Τομ Σόγιερ, τον Χάκερλμπερι Φιν και το φίλο τους τον Τζιμ να ταξιδεύουν στον ποταμό Μισισιπή στα τέλη του 19ου αιώνα, όταν ο Μαρκ Τουϊν έγραψε για τις περιπέτειές τους. Γνώριζε πολύ καλά τι σκέφτονταν οι άνθρωποι της εποχής εκείνης για τους άλλους, γιατί ζούσε ανάμεσα σε τέτοιους ανθρώπους. Ήταν ένας από εκείνους.

Στα έργα τα λογοτεχνικά, οι πιο ακριβείς περιγραφές προσώπων του παρελθόντος είναι εκείνες που γράφτηκαν την εποχή που ζούσαν οι παλιοί εκείνοι άνθρωποι.

Το βιβλίο θυμάται. *Αίνο Ρερβίκ (Εσθονία) Μετάφραση: Λότη Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου*

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ: Κεφάλαιο 40 βιβλίο μαθητή σελίδες 30 και 31

ΚΑΛΟ ΜΗΝΑ (προσοχή στα ψέματα) - ΚΑΛΟ ΣΑΒΒΑΤΟΚΥΡΙΑΚΟ